

סיכום ראיון עם עירית ורד (מֶטֶר) 10/5/04

אנחנו היינו קבוצה של 10 בנות – חוג מצדה, אורי השתייך לקבוצה של 10 בנים, - חוג דרור בתנועת מחנות העולים בקריית מוצקין.

הם היו מבוגרים מאיתנו בשנתיים וזה היה יופי של חיבור, בילינו הרבה שתי הקבוצות ביחד.

הבנים היו קבוצה של "שטותניקים" (משטויות). ואורי היה רציני יותר, הסתכל מהצד, התרחק קצת, ונראה היה בוגר מהם.

זכור לי מחנה עבודה, שהבנים הבטיחו לשלוח לנו הפתעה, היגיע חבילה ובתוכה נייר טואלט שלם שעליו לכל אורכו, סיפורים, תמונות, בדיחות, הדבקות. דברים על כל אחד. כשנפגשנו אחרי מחנה העבודה, הבנים בקשו לקבל אותו בחזרה וסיפרו שאורי זה שלקח חלק משמעותי בהכנה. הנייר נמצא אצלי כנראה עד היום, אורי ביקש אותו חזרה אך לא נתתי.

קבוצת הבנים בילו בעיקר ברונדל של רחי אוסישקין/וייצמן שם נפגשו אחה"צ ובערב. הם היו כל הזמן ביחד, אורי היה גורם מאזן בקבוצה. בתנועה בימי שישי רקדו ריקודי עם, אני ניגנתי ואורי ישב מהצד והסתכל, חצי מחייך. נראה היה לי שמים שקטים חודרים עמוק

השמועות אמרו שהיה מאוהב באיה, אבל זה לא חוכמה, כי כולם היו מאוהבים בה.